

Ο ΑΓΙΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ο Άγιος Ξενοφών, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 26 Ιανουαρίου, γεννήθηκε και έζησε περίπου το 520 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη, όταν αυτοκράτορας του Βυζαντίου, ήταν ο ευσεβής Ιουστινιανός (527-565). Κατείχε μεγάλη θέση στο παλάτι και ήταν ένας, από τους στενούς συνεργάτες του Ιουστινιανού, πολύ πλούσιος και ευσεβής Χριστιανός. Ζούσε ζωή ενάρετη και ακολουθούσε το δρόμο του Θεού. Ήταν δε και πολύ φιλόξενος, ηθικός και εγκρατής. Οι φτωχοί, οι ξένοι και τα ορφανά, εύρισκαν οικογενειακή ζεστασιά στο σπίτι του, ξοδεύοντας απλόχερα την περιουσία του. Η ευσεβής και ενάρετη Μαρία έγινε η σύζυγός του και απέκτησαν δυο παιδιά, τον Αρκάδιο και τον Ιωάννη, που τους έδωσαν Χριστιανική ανατροφή και μόρφωση. Προκειμένου δε, να τα μορφώσουν καλύτερα, τα έστειλαν σε Σχολεία της Βηρυττού, που εκείνη την εποχή φημίζονταν για την ποιότητα των σπουδών τους και σπούδασαν νομικά. Έτσι, όταν, μετά από μικρή διάρκεια απουσίας λαχτάρησαν τους γονείς τους και γύρισαν να τους συναντήσουν, βρήκαν τον πατέρα τους βαριά άρρωστο και ετοιμοθάνατο. Ο Ξενοφών τα έσφιξε πατρικά στην αγκαλιά του και με δάκρυα στα μάτια, τους έδωσε τις τελευταίες του συμβουλές:

« Για να προκόψετε παιδιά μου και για να έχετε την ευχή μου, να βαδίζετε στη ζωή σας, το δρόμο του Θεού. Να σέβεστε και να αγαπάτε, όλους τους ανθρώπους. Να αγαπάτε τους ασκητές, που με τις προσευχές τους κρατούν ζωντανό, αυτό τον κόσμο. Να είσαστε ολιγαρκείς και στο τραπέζι σας το φαγητό, να είναι πάντα λιτό. Τη μητέρα σας να τη σέβεστε και να εφαρμόζετε πάντα, εκείνα, που θα σας λέει. Τους υπηρέτες, που θα σας δουλεύουν στις περιουσίες σας, να τους αγαπάτε, όπως θα αγαπάτε τα παιδιά σας. Η περιουσία που σας αφήνω, είναι αρκετή για να ζήσετε, όμως, φροντίσετε να κληρονομήσετε και την Ουράνιο Βασιλεία».

Αυτά τους έλεγε και τα δάκρυα έτρεχαν ποτάμι, απ' όλους. Μάλιστα δε, τα παιδιά παρακάλεσαν τον πατέρα τους να προσευχή, μήπως και αλλάξει κάτι, στην υγεία του. Ο ευσεβής Ξενοφών προσευχήθηκε θερμά και έλαβε σημάδι από το Θεό, ότι επί του παρόντος δεν ήλθε το τέλος του, κάνοντάς τον συγχρόνως και τελείως καλά. Έτσι, τα παιδιά ησύχασαν από την κλονισμένη υγεία του πατέρα τους και ετοιμάζονται να επιστρέψουν στη Βηρυττό, προκειμένου να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Όμως, στο ταξίδι τους αυτό, τους έμελλε να δοκιμαστούν παράξενα. Η θάλασσα αγρίεψε ξαφνικά και τα μανιασμένα κύματα, κάλυπταν όλο το καράβι. Από στιγμή σε στιγμή φαινόταν, ότι δε θα αργήσει να έλθει το μοιραίο. Τα δυο αδέρφια καθισμένα το ένα δίπλα στο άλλο, άρχισαν να προσεύχονται. Παρακαλούσαν το Θεό, να τα λυπηθεί και να τα βοηθήσει. Αφού σφιχταγκαλιάστηκαν και ασπάστηκε ο ένας τον άλλο, χώρισαν οριστικά. Ένα δυνατό κύμα κομμάτιασε το καράβι και μια σανίδα σωτηρίας βρέθηκε για τον καθένα, προκειμένου να παλέψει, μήπως και τα καταφέρει να σωθεί. Κρατημένοι, όσο πιο σφικτά μπορούσαν, κατάφεραν να σωθούν και να βγουν, σε διαφορετικά σημεία της στεριάς. Ο Αρκάδιος βγήκε στην περιοχή της Τετραपुरγίας και ο Ιωάννης, στην Μελημηθά. Επειδή και για τους δυο, ο στόχος τους ήταν να σώσουν την ψυχή τους, κατέφυγαν σε Μοναστήρι της

περιοχής τους και έγιναν Μοναχοί.

Ο πατέρας τους Ξενοφών και η σύζυγός του Μαρία, ζούσαν με την αγωνία, της επιστροφής των παιδιών τους. Ήδη, είχαν περάσει δυο ολόκληρα χρόνια, από τότε που έφυγαν και δεν είχαν κανένα νέο τους. Σκέφτηκαν λοιπόν, να στείλουν κάποιο δικό τους άνθρωπο στη Βηρυττό, προκειμένου να τα συναντήσει και να μάθει, για την υγεία τους. Οι πληροφορίες, που κατάφερε να συγκεντρώσει ήταν, ότι από τότε που έφυγαν, δε γύρισαν ξανά. Αμέσως κατάλαβε, ότι στα παιδιά κάτι έχει συμβεί. Άρχισε να ρωτά και να ξαναρωτά όποιον εύρισκε μπροστά του, μέχρι που συνάντησε κάποιο, που ήταν επιβάτης και ταξίδευε μαζί τους. Εκείνος άρχισε να του διηγείται τι ακριβώς συνέβηκε, με όλες τις λεπτομέρειες. Μάλιστα δε του τόνισε, ότι ο μόνος που πρέπει να σώθηκε, ήταν ο ίδιος. Ο απεσταλμένος πλημμυρισμένος στα δάκρυα, άρχισε να θρηνεί, για τον άδικο χαμό των παιδιών. Μονολογούσε με τον εαυτό του και έλεγε, πώς είναι δυνατόν να ανακοινώσει μια τέτοια συμφορά στους γονείς; Όμως, παρά τους όποιους δισταγμούς του, αποφασίζει να επιστρέψει και να ανακοινώσει στους γονείς τα δυσάρεστα νέα.

Μόλις, λοιπόν, ο απεσταλμένος έφθασε στην Πόλη, αποφασίζει να μην εμφανιστεί σε κανένα, για να του γνωρίσει τις πληροφορίες που είχε, για τα παιδιά. Η μητέρα των παιδιών Μαρία, έμαθε για την επιστροφή του και τον κάλεσε να τον συναντήσει. Εκείνη αμέσως τον ρώτησε: « πώς είναι τα παιδιά μου»; Εκείνος ξερά της απαντά, ότι είναι καλά. Στη συνέχεια του ζήτησε να της δώσει τις επιστολές, προκειμένου να μάθει λεπτομέρειες για την υγεία τους. Τότε αναγκάζεται να της ανακοινώσει τη θλιβερή ειδηση, ότι τα παιδιά ναυάγησαν πηγαίνοντας στη Βηρυττό και πνίγηκαν. Η μητέρα των παιδιών, μόλις άκουσε αυτή τη θλιβερή ειδηση, είπε: « Δόξα σοι ο Θεός. Σε ευχαριστώ Θεέ μου, που Εσύ, έτσι θέλησες». Συγχρόνως δε, παρακάλεσε τον υπηρέτη, να μην το ανακοινώσει σε κανένα και το μάθει ο Ξενοφών, πριν η ίδια βρει το κουράγιο και τη δύναμη και του το ανακοινώσει.

Όταν το βράδυ γύρισε ο Ξενοφών από τη δουλειά του και κάθονταν στο τραπέζι για φαγητό, του ανακοινώνει την επιστροφή του απεσταλμένου. Εκείνος, ζήτησε αμέσως να τον συναντήσει, προκειμένου να μάθει, τα νέα των παιδιών του. Η σύζυγος του απαντά, ότι είναι κουρασμένος από το ταξίδι και προτίμησε να ξεκουραστεί. Τότε της λέγει να του δώσει τις επιστολές, που τα παιδιά έστειλαν, να μάθει έτσι, για την υγεία τους. Η σύζυγος δεν άντεξε και ξεσπά σε κλάματα. Εκείνος ανήσυχος, τη ρωτά να μάθει, τι ακριβώς έχει συμβεί. Όταν πληροφορείται το ναυάγιο και τον πνιγμό των παιδιών του, της λέγει: « Ας είναι το Όνομα Του Κυρίου ευλογημένο. Όμως ο Θεός πιστεύω, ότι δε μας άφησε να φθάσομε στα γεράματα, για να πάθομε τέτοια συμφορά. Αυτή τη νύχτα να αγρυπνήσομε και να προσευχηθούμε περισσότερο, για να μας φανερώσει ο Θεός, τι έγιναν τα παιδιά μας».

Όλη τη νύκτα προσεύχονταν στο Θεό και Τον παρακαλούσαν να τους φανερώσει το μυστικό, που αγωνιούσαν να μάθουν. Τα δάκρυα έτρεχαν ποτάμι και όταν άρχισε να ξημερώνει, τους πήρε ο ύπνος. Βλέπουν στον ύπνο τους και οι δυο, « ότι τα παιδιά τους στέκονταν μπροστά στο Χριστό, στα κεφάλια τους έλαμπαν στεφάνια χρυσά και στα χέρια τους κρατούσαν χρυσάφι». Μόλις ξύπνησαν, διηγήθηκε ο ένας στον άλλο το όνειρο και είδαν, ότι ήταν το ίδιο. Η ερμηνεία που έδωσαν ήταν, ότι τα παιδιά τους έχουν αξιωθεί μεγάλης τιμής και δόξας και ότι είναι ζωντανά. Θεώρησαν δε, σαν τόπο πιθανής διαμονής, ότι είναι τα Ιεροσόλυμα και πρέπει να μετακινηθούν, προς αυτή την κατεύθυνση.

Αφού ετοίμασαν όλα τα σχετικά και παίρνοντας μαζί τους αρκετά χρήματα και μερικούς από τους υπηρέτες τους, ξεκινούν να επισκεφτούν τα Ιεροσόλυμα, για να προσκυνήσουν τους Αγίους Τόπους. Σε όλα δε τα προσκυνήματα, έκαναν και αρκετές δωρεές. Όμως, με την ευκαιρία αυτή, ρωτούσαν να μάθουν και για την τύχη των παιδιών τους. Οι απαντήσεις

Ο Άγιος Ξενοφών ν.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 19 Δεκέμβριος 2011 03:39 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 11 Απρίλιος 2013 03:38

που έπαιρναν, ήταν απογοητευτικές. Κανείς δε γνώριζε τίποτα, για να τους δώσει έτσι, κάποια αμυδρά ελπίδα, για την τύχη των παιδιών τους. Τους έμεινε τελευταίο προσκύνημα ο Ιορδάνης και ξεκίνησαν να τον επισκεφτούν. Στο δρόμο συνάντησαν κάποιο Γέροντα, που είχε διορατικό χάρισμα, τον προσκύνησαν και ζήτησαν την ευχή του. Εκείνος, αφού, χρησιμοποίησε τα μικρά τους ονόματα, τους λέγει: « Ο πόθος και ο πόνος των παιδιών σας, σας ανάγκασε να έλθετε στα Ιεροσόλυμα. Μη στενοχωριέστε, γιατί τα παιδιά σας ζουν και ο Θεός, θα σας τα φανερώσει».

Όταν, λοιπόν, μετά από δυο μέρες, επήγαν να προσκυνήσουν τον Πανάγιο Τάφο και βγαίνοντας έξω από το Ναό, συναντήθηκαν ξανά, με το διορατικό Γέροντα. Έπεσαν στα πόδια του και με δάκρυα στα μάτια, τον παρακαλούσαν, να τους φανερώσει με ποιό τρόπο, θα συναντήσουν τα παιδιά τους. Εκείνος, αφού πρώτα τους καθησύχασε, τους είπε να ετοιμάσουν τραπέζι, προκειμένου να τον φιλοξενήσουν με τους δυο μαθητές του. Την ώρα του φαγητού, ο Ξενοφών, απευθυνόμενος στο Γέροντα του λέγει: « Βλέπω, πάτερ μου, ότι έχεις καλούς μαθητές, τους οποίους συμπάθησα. Παρακάλεσε όμως το Θεό, να γίνουν και τα παιδιά μου, σαν κι' αυτούς». Πριν, ακόμη, περάσει λίγος χρόνος, ο Γέροντας ρώτησε τον ένα από τους δυο μαθητές του, ποιο είναι το μέρος που κατάγεται και ποιοι είναι οι γονείς του. Μόλις, ο νεαρός Μοναχός, άρχισε να λέει ότι κατάγεται από την Πόλη και ότι σπούδαζε στη Βηρυττό και στο τελευταίο ταξίδι ναυάγησε και σώθηκε, οι γονείς πετάχτηκαν όρθιοι και τα αγκάλιασαν πατρικά, γιατί κατάλαβαν, ότι είναι τα παιδιά τους. Όλοι μαζί προσευχήθηκαν και ευχαρίστησαν, το Θεό.

Ο Ξενοφών και η Μαρία έζησαν το υπόλοιπο της ζωής τους, ντυμένοι, με το Μοναχικό σχήμα. Τα παιδιά τους ακολούθησαν τον Γέροντα και έφυγαν σε έρημα μέρη, προκειμένου να ασκητέψουν.

Αυτή την Αγία Οικογένεια, γιορτάζει η Εκκλησία μας στις 26 Ιανουαρίου.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Ὡς γενεά εὐλογητὴ τῷ Κυρίῳ τῆς Οὐρανοῦ η̅ξιώθησαν δόξης, ἀσκητικῶς δοξάσαντες Χριστὸν ἐπὶ τῆς γῆς, Ξενοφῶν Ὁσῖος καὶ ἡ τούτου συμβία, σὺν τοῖς ἀριστεύουσιν ἱερεῖς αὐτῶν τέκνοις. Οὐς εὐφημοῦντες εἰπῶμεν φαιδρῶς. Χαίρεις οσίων χορεία τετράριθμε.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

{mp3}01_26_ksenofwn{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

Ο Άγιος Ξενοφών.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 19 Δεκέμβριος 2011 03:39 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 11 Απρίλιος 2013 03:38

1. Εκδόσεις « ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» Ο Άγιος Ξενοφών, Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.

2. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic. gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο της Αγίας Οικογένειας, τον αφιερώνω, στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή, να προστατεύονται από τη Χάρη τους.

Σπήλι, Δεκέμβριος 2011.
Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του

Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου

Σπηλίου.

{JComments ON}